

[Clara Munck.]

hensyn til, hvad de pågældende, hvis de ikke var blevet ramt af handicappet, invaliditeten, kunne have opnået på arbejdsmarkedet.

Vi kan selvfølgelig drøfte, om de beløb, man er nået frem til, er de rigtige, og det mener jeg også er en ting vi bør drøfte. Vi ser her, at det ægtepar, der er hårdest ramt, hvor både manden og hustruen er ude af stand til at klare sig, hvor begge skal have det efter vor mening meget positive tillæg, der indgår i loven, tillæg for erhvervsudygtighed, kan nå op på et pensionsbeløb med tillæg, der ligger på ca. 26.000 kr.

Når jeg nævner dette beløb, er det ikke for i dag at diskutere enkeltheder, men fordi det kan have relation til anden form for lovgivning, vi beskæftiger os med. De pågældende kommer nemlig derop, hvor skatten også bliver et problem, og derfor mener jeg, at det mål, vi sætter os med disse ydelser i forhold til arbejdsindtægt, er en ting, vi må drøfte i udvalget.

Men der er også et enkelt tillæg, der måske giver mig anledning til at nævne dette høje beløb, og det er det tillæg til pension, som man fra regeringens side fik gennemført i forbindelse med lovforslaget om fuld folkepension. Man gennemførte dengang et særligt tillæg på 900 kr. om året til de invalide-, folke- og enkepensionister, der i det væsentlige skulle leve af pensionen, og som ikke havde indtægter, der for enlige oversteg 1.000 kr., for ægtepar 1.500 kr. Det konservative folkeparti tog dengang forbehold over for dette tillæg. Vi bemærkede i den betænkning, der blev afgivet i forbindelse med forslaget behandling, at for os at se måtte dette tillæg inden for ganske få år indarbejdes i folkepensionens grundbeløb, og vi pegede på de vanskeligheder, der var forbundet med at administrere et sådant tillæg.

Derfor er vi meget kede af, at den højtærede socialminister nu igen møder op med et tillæg. Vi er af den opfattelse, at folketinget her står med en ny mulighed for at skaffe effektiv hjælp til mennesker, der har hjælp behov, og så bør vi ikke sætte en lille almisselap på. Vi mener, at man her sigter imod at skabe en effektiv forsørgelse, og så må disse beløb med alle de vanskelige beregninger, der er forbundet

dermed — vi har allerede nu lidt erfaring med dette tillæg — ikke på forhånd skæmme forslaget; jeg gør altså opmærksom på, at det er en af de ting, vi mener må tages op, men det egner sig jo også bedre til at blive drøftet videre i udvalget.

Omvendt vil jeg sige, at når jeg nævner disse 900 kr., så er det ikke, fordi den konservative folketingsgruppe vil nedskære de pågældende invalideredes muligheder for at få ydelser. Jeg kan allerede nu sige, at vi vil være meget åbne over for en drøftelse af, om vi simpelt hen skal tage sygekassekontingentet som et led i opbygningen af invalidepensionen, således at vi ikke skal til at beregne, om der skal udbetales det fulde beløb eller et nedsat beløb. Men som sagt, 900 kr. er administrativt en urimelig vanskelighed, som vi gerne vil have anledning til at drøfte videre.

Vi er glade for, at de forskellige pensionsmuligheder nu er blevet udstrakt til at omfatte nye grupper af handicappede. Vi ser, at blinde, stærkt svagtsynede og alvorligt høreskadede også nu får invaliditetsydelse som en ret; det er vi helt enige i.

Men som sagt, når vi ser på, hvilke grupper der omfattes af loven, og hvilke beløb man kan nå op til, må vi også her gøre opmærksom på, at vi mener, vi i udvalget nærmere må drøfte den form for nedslag i beregningen, der er overført til dette lovforslag: de mærkelige nedslag og mærkelige indtægtsberegninger, vi kender fra folkepensionsloven. Vi vil også gerne drøfte selve administrationen nærmere; det behøver jeg heller ikke her at sige mere om.

Så siger den højtærede socialminister, at denne lovgivning skal træde i kraft fra 1. april 1966, men sådan at året 1966-67 er et overgangså. Af statsfinansielle grunde, tror jeg det hedder, skal en hel del af de tillæg, der nu indarbejdes i loven, kun udbetales med godt halvdelen af de beløb, man stiler efter, inden for det første år, og det mener jeg også er en ting vi må drøfte. Når vi nu altså er i den gode situation, at vi har tid til at gennembehandle lovforslaget — og jeg vil ligesom det ærede medlem hr. Søren Andersen sige lidt om dækningen — så finder vi det ikke på forhånd naturligt, at loven ikke skal træde i kraft med de beløb, vi bliver enige om, allerede fra det egentlige ikrafttrædelses-